

1. Hal-le-lu-jah, nechť sláva, čest naše-mu Bo-hu vzdána jest za všechny skutky věků až do věčnosti buď vděčně chválen s vroucností radostně od každě-lů sborem, du-še pěj a slávu, čest a dí-ky vzdej radostným Amen

1. je -ho. Od dé- ho! Slav- te, prav - te: Svatý, svatý, ovšem svatý
2. né -mu. S an- je- mu! Slav- te, prav - te: Svatý, svatý, ovšem svatý

1. jest náš Pán Bůh, Ho-spo - din, Pán Bůh zá -stu- pů!
2. jest náš Pán Bůh, Ho-spo - din, Pán Bůh zá -stu- pů!

1. Ve zdro-ji prý-ští - cím se z ran, jež str - pěl Je - žíš
2. V ten zdroj tvé krve, Je - ží - ši, i já jak po - pa -
1. jež str - pěl..
2. já jak

1. můj kde hříš- ník smý - vá skvr-ny své, mám ú -tu-lek též
2. třil, hned zdrá - va by - la du - še má - a hned jsem šťasten
hned zdráva byla

svůj. Já vě - řím, že té kr - ve zdroj i za mne pro - lit byl, též
 byl. Já vě - řím, že té kr - ve zdroj i za mne pro - lit byl, též

za mne u - mřel Spa - si - tel a vi - nu mo - ji smyl.

3
 brum. pp Sbor Solo 1. ten.

1. V Je - ží - ši zůstaň, du - še má! On tvá je skýš, tvá o - chra - na, krom
 2. On mě - sto ú - to - čištěné jest, ne - sa - há ne - přá - tel tam lest. V něm
 3. Ó zůstaň, du - še, zůstaň v něm, drahém Spa - si - te - li svém! Když
 y tom

Sbor

1. ně - ho ú - raz, svůd - ců roj, mi - mo něj hřích, blud, ne - po - koj.
 2. hříšník na - jde du - ši klid, v něm srdci lze se spo - ko - jit.
 3. do - šla jsi v něm spa - se - ní, měj stále v něm své by - dle - ní!

4
 Bassi

1. Viz tvěř se krví po - tí - cí, slyš vzdechy v Getse - ma - ne tam! To
 2. Svou bledou Ježíš klo - ní líc v prach svým Otcem ú - zko - stliv. Pán
 před

1. pi - je kalich pře - hoř - ký za te - be Je - žíš sám a sám. - 2. sloku
 2. slá - vy pláče pro tvůj hřích! Toť největší je svě - ta div. tenoři v B

3. Ó ja-ké bří-mě ne - se as, že v mdlobě kle - sá smr - tel -

né? Ó du - še mo - je pa - ma - tuj: to ne - se těžké vi - ny tvé!

5. 1. Když mě sou-ží hříchů mé, Je - ží - ši, můj Pa - ne, dej, ať ži - vě
2. Je - ží - ši, buď to - bě čest, chvá - la v každé do - bě, že jsi po - třel.

Kvartet

1. vá - žím tvé mu - ky i smrt za mne, mých jak hříchů ce - lou tíž
2. dá - bla lest a mne koupil so - bě: u - tr - pe - ním pře - hoř - kým,

1. vzals na se - be, strpěl kříž, a - bych Bo - ží byl již.
2. u - mu - če - ním bo - le - stným, věč - ně bych již byl tvým.

6. Tenoři

1. Ó nechoď světem sám a sám! Pojď s námi k nebes výšinám, pojď s námi domů
2. Ó s námi pojď a nebluď již! Tvůj Ježíš volá tebe, slyš! Slož u nohou mu
1. jen! Kde s námi tam, kde blaha říš, kde na věky se po - tě - šíš, kde věčný svítá
2. hřích! Ó rozhodni se, dnes je čas, dnes tebe Páně vo - lá hlas, ó zanech už cest

Celý sbor

1.den! Pojď jen, pojd' jen! Tam čeká na tě Spa-si-
2.svých! Pojď jen, pojd' jen! Tam čeká na tě, na tě Spasi-

pojd' jen, pojd' jen! Tam čeká na tě, na tě Spasi-

tel. Pojď jen, pojd' jen! On vo-lá na tě, a-bys šel!
pojd' jen, pojd' jen!

7.
1. Ó jak věr-ný přítel Je - žíš, všechen žal náš nese
2.V strasti, bolu, po-ku-še - ní k Pá-nu spějme směle
3.Jsme-li mdlí a ob-tí-že - ní pod sta-ro-stí břeme-

1. Ó jak věrný přítel Ježíš,
2.V strasti, bolu, po-ku-še - ní
3.Jsme-li mdlí a ob-tí-že - ní

1.hřích, k ně-mu všechno nésti smí - me ná mod-
2.jen! Neváhejme vše nést k ně - mu na mod-
3.nem, se vším pojďme k Spasite - li: při-stu-

3.všechen žal náš k němu všechno nésti smíme
k Pánu spějme směle jen, Neváhejme vše nést k němu
3.pod starostí břemenem, se vším pojďme k Spasiteli

1.litbách důvěrných. Ča - sto o mír přichází - me, trá - píc marně duši
2.litbách den jak den. Kde je přítel, jenž by ne- sl bol náš jako Spasi-
3.pen je prosbám všem. Prá - te-lé-li po-hr-ča - jí ná - mi Ježíš nezhr-

1. důvěrných. Často o mír přicházíme, přicházíme, trápíc, trápíc marně duši
2. den jak den. Kde je přítel, jenž by nesl, jenž by nesl bol náš, bol náš jako Spasi-
3. prosbám všem. Prátele-li pohrdají, pohrdají, námi, námi Ježíš nezhr-

1. svou, v modlitbě že nespěchá - me se vším k Pánu s důvěrou.
2.tel? Pojďme k němu modlíce se: sly - ší hlas náš, náš žel.
3.dne. Pojďme na modlitbách k ně - mu: On nás k sobě něžně zve.

1. svou, v modlitbě že nespěcháme se vším k Pánu s důvěrou.
2. tel? pojďme k němu modlíce se, slyší hlas náš, hlas náš, náš žel.
3. dne. Pojďme na modlitbách k němu, On nás k sobě něžně, něžně zve.

1. Na ne- bi Král svatbu chy - stá, pozvání se dějí
 2. Rci, zda sva- teb- ní máš rou - chò, bez něhož tam nelze
 3. Zda víš, že svým sy - nům pou - ze uchystal Bůh věčnou

1. již, v ne- bi jsou ur- če- na mí - sta, vo- la- jí se jmé- na, slyš?
 2. vjít? A kdo jím se ne- při- o - děl, s Ježíšem ne - mů- že být.
 3. slast, kteří pu- tu- jí zde v tou- ze dojit v na- de- hvězd- nou vlast?
 hor
 brum.

1. Ó rci, zda tam přijdeš také, kdenás věčná čeká slast?
 2. Ó rci, zda v spravednost Krista oděn jsi, ó bratře můj!
 3. Ó rci, zda jsi synem jeho na milost přijatým již

1. Ó rci, zda své zra- ky
 2. Tomu jen při- by- tek
 3. o- bě- ti Je- ži - ce

Sbor

1. A- no, já tam přijdu ta- ké, Král můj
 2. A- no! Ve spravednost Krista z mi- lo-
 3. A- no, já jsem synem Bo- žím, v Je- ži-

1. s touhou u- pí- ráš kde svatých vlast?
 2. chystá, kdo v něm našel pokoj svůj.
 3. svého? Ó rci, zda to jsi se již víš?

1. dal mne pozvat již. S touhou pohlížím již vzhů- ru, hotov jsem vjít v jeho
 2. sti již oděn jsem, Ježíš krví svou mne ob - myl, našel jsem svůj pokoj
 3. ši mne přijal Bůh, a že pravda je to ji- stá, je mi dán synovství

1. říš, s touhou pohlížím již vzhů- ru, hotov jsem vjít v jeho říš:
 2. v něm, Ježíš krví svou mne ob- myl, na- šel jsem svůj po- koj v něm.
 3. Duch, a že pravda je to ji- stá, je mi dán sy- nov- ství Duch.